

Z gospodarskega slališča

Ameriški trgovci, ki hočejo v Evropo, dobe lahko prostor na tleh ali na ladjah, toda za najem je pa bolj trda, ker vse poročajo zasede vojaštvo. Trgovci, ki nameravajo ostati dlje časa v Evropi, lahko vzamejo tudi družine s seboj. Mnogo trgovcev že ne bo odpeljal tudi Italija in Izozemska.

Nekateri so priporočali, naj Zed, države na široko odpre svoje predale za denarna posojila v inozemstvo. S tem, so upali, da bodo dobili ameriški produkti trg v inozemstvu, a doma bi to ustvarilo zaposlitev. Toda to najbrže ne bo šlo tako adko, ker bo imel kongres dno besedo, kdo bo dobil posojilo in koliko.

Iz posojilnega sklada bodo dala Zed, države v prihodnjem finančnem letu Rusiji za \$1,000,000 raznega blaga, kar bo poslano v Sibirijo. Kitajsko bo dobila kakih 600 milijonov dolarjev, a Anglija pa nad milijona.

Danes živimo v dneh negotovitosti. Vse ugiblje, kdaj bo vojna na Pacifiku končana, da vrnemo zopet v normalne človeške življenjske pogoje. Zato je vse tako negotovo, to v tovarni je negotovo, trgovina je nemirna, kar skuša dobiti civilne potrebe in se pripravljajo za nov trg doma in tuj.

Stavbena industrija ve, da želijo kolikor največ mogoče kakor hitro mogoče mnogo vseh stanovanjskih hiš. Toda vbeni material, zlasti les, je takem pomankanju, da je pričačkovati kaj prida no hiš pred prihodnjim letom.

Ameriška trgovina v inozemstvu se bo le počasi razvijala v se. Kar bodo ameriške firme izdelale potrebščin, jih bodo zlahka pokupili odjemalci. Toda kadar bo šlo blago na izvoz, bo šlo na nove trge, predvsem v Južno Ameriko, Afriko, Indijo, Osrednji in Zahodni Evropi. Zato bodo morali dlje čakati na ameriške avtomobile. Kakih pet let jih bo tna industrija komaj sprosti pravila za domače zahteve, dar pridejo pa normalni časi, čakajoče ameriške firme, da izvozijo letno blaga v vrednosti do 10 bilijon dolarjev.

Direktor za stabilizacijo ekonomije, Davis, bo priporočal, da določijo postavbo, po kateri bo moral vsak, ki bo kupiti hišo, dati 35% gotovine, ostalo pa plačati v 15 letih. Nakup farme bo treba plačati od 40 do 50% v gotovini. To, inje, bo radi tega, ker se vidi obzorju vedno večja špekulacija s farmami.

Politika v Ameriki gre za tem, se kolikor mogoče finančno pomagati Franciji. Zed, države in Anglija morajo namreč imeti, to je njih mnenje, močnega vpliva na evropskem kontinentu in to bi bila edina Francija. Zato bo pa lahko dobila nogo pomoči v Ameriki, katere Anglija itak ne more dati.

Pomagajte Ameriki, kupujte vojne bonde in znanke.

PREDSEDNIK TRUMAN JE URGIRAL SENAT, NAJ UGLADI POT K MIRU

Predložil je senatu čarter Združenih narodov, ki kaže edino pot k svetovnemu miru. Vsebine čarterja ni razlagal, ker to senatorji gotovo že poznajo.

Washington, 2. julija. — Predsednik Truman je danes predložil senatni zbornici v potrdilo čarter Združenih narodov ter urgiral svoje nekdanje kolege, naj čarter kakor hitro mogoče sprejmejo in potrdijo.

Kongresnica Luce obloži brezobzirno Titovo diktaturo

Washington. — Kongresnica Clare Booth Luce iz Connecticut je prošli teden v poslanski zbornici izjavila, da je Josip Broz (Tito) organiziral v Jugoslaviji brezobzirno in grozovito komunistično diktaturo.

"Titova vlada postopa bolj brezobzirno in zatiralno, kot so to delale fašistične in nazijske diktature, proti katerim so šle v boj zapadne sile," je izjavila kongresnica.

Ta izjava kongresnice Luce je bila tiskana v kongresnem zapisniku.

Kongresnica je označila Tita, "da ni nič drugega kot stegnena Stalinova roka" ter obtožila, da je bila Jugoslavija z vsjo naglo sovjetizirana, kjer so bili slojji napol iztrebljeni in da je glavna tarča zatiranja rimsko katoliške Cerkve.

Naglašala je frazo pomožnega državnega tajnika Josepha Grewa, ki je izjavil, da so se Zed, držav "sklonile nazaj," da ne bi naprotovale Rusiji ob Jadranskem morju. Izjavila je:

"Teh nekaj faktov mora zbuditi vsakega člana zbornice, da bo vprašal: 'Ali smo se sklonili preveč nazaj tudi kar se tiče Jugoslavije?'"

Mrs. Luce je povedala, da so smatrali Zed, države in Anglija Mihajloviča kot svojega zaveznika, dokler jih ni Stalin "prisilil," da so prenesle svojo naklonjenost na Tita pri konferenci v Teheranu.

Kupujte vojne bonde!

Razne vesti od naših borcev v službi Sirica Sama

Iz Nemčije nam piše Frank J. Taucher iz 18402 Rosecliff Rd., sin Mr. in Mrs. John Taucher iz 3374 E. 116. St. Iz taborišča Perry, O. je bil poslan v šolo v Kalifornijo, kjer so ga izučili za prav finega kuharja in še danes opravlja to prepotrebno delo za ameriške fante v Nemčiji. Bil je po Normandiji, Franciji in Luxembourg, a zdaj je v Nemčiji. V Luxembourg je našel neko slovensko družino, kateri je nosil Ameriško Domovino, ki so je bili zelo veseli, saj niso čitali že 5 let nobene slovenske besede. Frank prejema Ameriško Domovino redno in mu je v veliko razvedrilo. Pravi, da je zdaj in da se bomo najbrže kmalu videli. Naroča pozdrave vsem domačim,

"Ta čarter kaže edino pot trajnemu miru," je govoril predsednik senatni zbornici. "Druge poti za to ni. Ne oklevajmo pridružiti se drugim mir ljubečim narodom po svetu ter stopimo na to pot s trdnim sklepom, da moremo in hočemo doseči svoj cilj."

Mr. Truman je opozoril senat, da zdaj ves svet gleda na Zed, države, če bodo ta čarter bodoče lige narodov sprejele ali ne. "Svet gleda na vas, zastopnike ameriškega naroda, da ste vodilna sila in prvi potrdite ta čarter ter s tem pokažete drugim pot k trajnemu miru," je govoril predsednik.

Predsednik ni razlagal senatni zbornici vsebine čarterja, rekoč, da ga senatorji ob tem času že dobro poznajo.

"Ta čarter ima namen preprečiti vse nadaljne vojne. Čarter morda ni še povsem popoln, toda je pa dokument, ki je bil sprejet od zastopnikov 50 držav, ki so imeli pred očmi napake sedanje generacije, ki ni znala preprečiti že dve totalni vojni. Ta čarter zdaj tvori podlago za napor Združenih narodov, da se pretekli napaki ne ponovi in prepreči vsako nadaljno vojno," je govoril predsednik senatu v mirnem, tovariškem tonu, kot govori kolega kolegu. Predsednikove besede so napravile globok vtis na senatorje in splošno mnenje je, da bo senat potrdil čarter z ogromno večino v rekordnem času.

Maša zadušnica

Jutri ob 8:15 bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pokojno Frances Lausche. Ker bo vsa Lauschetova družina jutri na obisku pri guvernerju v Columbusu, se bo tam udeležila sv. maše.

Častno odpuščeni

T/Sgt. Frank J. Klaus, sin Mr. in Mrs. Frank Klaus iz Geneva, O. (Harpersfield), je bil častno odpuščen iz armade, kjer je služil štiri leta. Udeležil se je bojev po Afriki, v Siciliji, potem v Franciji, Belgiji, skozi Nemčijo pa do čehoslovaške. Bil je parkrat ranjen, toda ni bilo hujšega. Zdj prebiva s svojo ženko Bertho, roj. Leskovec na 1148 Norwood Rd., kjer ga prijatelji lahko obiščejo.

Father Baznik piše: STAVKARJI V AKRONU SO SE OBRNILI NA SENAT ZA PREISKAVO

Trst, 22. junija.

Čenjeni! Včeraj je bil moj god in bil sem toliko srečen, da sem lahko maševal v mali slovenski cerkvi zunaj Trsta in prav blizu jugoslovanske meje. Obenem je pa bil ta dan zame tudi zelo žalosten, ker sem zvedel iz prav zanesljivih virov toliko tužnih novic o Sloveniji.

Poskušal sem, da bi smel iti preko meje in v Ljubljano, ker sem bil od tam oddaljen komaj par ur z ameriškim "jeepom." Toda moja prošnja je bila zavrnjena v prvi vrsti zato, ker sem duhovnik in drugič, ker sem članik ameriške armade. Partizani mi niso dali nobenega upanja, da bom mogel kdaj v Jugoslavijo. Nek uradnik v partizanskem tajništvu mi je rekel, da bi bila morda možnost obiskati Jugoslavijo, če ne bom obložen kot duhovnik in ne kot ameriški članik, ampak kot navaden civilist.

Pred nekaj dnevi je dospel iz Slovenije nekdo, ki je dobro znan pri sovjetski diktaturi v Jugoslaviji in od njega sem zvedel sledeče o položaju v Sloveniji:

Tistih malo duhovnikov, ki so še preostali v Sloveniji, morajo hoditi obloženih v civilno obleko; vse pridige morajo predložiti vladni cenzuri; noben katoliški časopis, niti revija ali drugo katoliško čtivo se ne sme tiskati v Sloveniji; tiskati se ne sme niti molitvenikov, niti katke druge nabožne tiskovine; razpela so pobrali iz vseh šol in obesili na tista mesta Titovo sliko; zasebne verske institucije in šole so vse zaprli; sovjetska vlada je vse njih premoženje zaplenila.

Tajna policija dela prav po metodi Gestapovcev. "Domobranci," ki so bili zbežali v Avstrijo, so se smeli zopet vrniti nazaj. Rečeno jim je bilo, da bodo kaznovani samo njih voditelji. Vsi, ki se bodo pa vrnili, morajo ostati v svojih hišah. Toda ni preteklo še dosti dni, ko je tajna policija obiskala te hiše in bivši "domobranci" so bili odpeljani — take for a ride — ne da bi še kdo slišal kaj o njih.

Prosim, verjemite mi, da je vse to gola resnica. Zelo mi je hučno, ko vam moram pisati o takem strašnem terorju, ki je zajel to ubogo Slovenijo. Imena oseb, ki so mi vse to zaupale, moram zamolčati, saj boste razumeli zakaj.

Tiste vesti o Trstu so zelo zanimive. Rad bi, če bi mogel o vsem pisati, ker sem bil osebno navzoč.

Reči pa moram, da bodo ljudje, ki so tam v Ameriki toliko opevali in podpirali komunistično partizanstvo, dajali nekoč odgovor pred svojim Stvarnikom in ta odgovor ne bo lahak.

Pozdravljam vas vse skupaj — Father Baznik."

Jutri ne bo lista

Ker bomo praznovali jutri dan Neodvisnosti, ki je državni praznik v Zed, držav, Ameriška Domovina ne bo izšla in urad bo ves dan zaprt.

V bolnišnico

Rojak Anton Mausar iz 653 E. 160. St. je bil odpeljan v Glenville bolnišnico, kjer se je moral podvreči operaciji. Prijatelji ga že lahko obiščejo.

Vladni delavski odbor je odzvel stavkarjem vse ugodnosti, kot počitnice in drugo. V Akronu je zdaj na stavki 37,000 delavcev.

Akron, O. 2. julija. — Voditelji stavke pri Goodyear in Firestone Co. so pozvali senat Zed, držav, naj takoj vpelje preiskavo glede delavskega položaja tukaj. Istočasno je pa vodilni odbor v Washingtonu suspendiral vse ugodnosti, ki jih je svoje čase dovolil delavcem pri Goodyear Co., kot plačane počitnice in drugo. Stavka pri tem podjetju traja že 17 dni in v tem času ni bilo napravljeno niti eno kavčukasto kolo.

Slovenska posojilnica izkazuje lep napredek

Paul J. Schneller, tajnik St. Clair Savings & Loan Co. poroča o lepem napredku posojilnice v prvi polovici letošnjega leta. Finančno poročilo je priobčeno v današnjem listu. Posojilnica je imela v prvih 6 mesecih letošnjega leta 400 novih hranilnih vlog, s čimer so narasle hranilne vloge na \$3,550,000.

Mr. Schneller dalje poroča, da se je malo novih vlog investiralo v zemljiške vknjižbe, ker je ob tem času malo vprašanj za posojila, ko imajo ljudje denar. Večino je posojilnica investirala v vladne obveznice, s čimer znaša likvidacija hranilnih vlog nad 40%.

Dalje poroča tajnik Schneller, da plačuje posojilnica največjo obrestno mero na hranilne vloge, namreč 2% na leto. Vse hranilne vloge, ki bodo prinesene do 1. julija, bodo obrestovane od 1. julija. V posojilnici lahko vsak čas kupite vojne obveznice.

Senat je takoj potrdil imenovanje Byrnesa

Washington. — Senat je vzel samo nekaj minut in James F. Byrnes je bil potrjen kot novi državni tajnik Zed, držav. Tako demokratje kot republikanci so s tem dali priznanje moči, ki je dolga leta deloval z njimi v senatu.

Ako se predsedniku Trumanu kaj zgodi, zavzame zdaj njegovo mesto kot predsednik Zed, držav James F. Byrnes. S tem je dobil predsednik Truman že pet novih uradnikov v svojem vladnem kabinetu.

Nov grob

Nagroma je umrl Frank Ozimek, star 51 let, stanujoč na 14901 Edgewood Ave. Po domače je bil znan pod imenom Rijavček. Truplo bo ležalo v Ferfoliatovem pogrebem zavodu. Čas pogreba še ni določen.

Mr. Grdina se je vrnil S počitnic se je povrnil Anton Grdina. Kje in kako jih je preživel, bo že poročal.

KOMUNISTI SO SKUŠALI SEČI V ARMADO

Washington. — Vojaški odsek poslanske zbornice je povedal zbornici o načrtih komunistov, da bi invadirali vrste ameriške armade. V poročilu na zbornico povsod na delu v tej deželi, ter da so dobro podpirani in financirani iz inozemstva.

Poročilo je sestavil poslanec Thomasom iz Texasa, ki je preiskoval delovanje komunistov v armadi.

Unijski voditelji so odgovorili na odredbo vladnega vojnega odbora, da bodo delavci ostali na stavki, dokler ne dobe odvzetih ugodnosti nazaj.

Vojni delavski odbor je obvestil voditelje stavkarjev, da je zastoj v kavčukasti industriji ob tem času kršitev obljube delavcev, da ne bodo stavkali za časa vojne. Zato je potrebno, da se delavci teh podjetij fakoj vrnejo na delo. Vsi nesporazumi in zahteve se bodo rešile postavnim putem, je obljubil Mr. Taylor, predsednik vladnega odbora.

Lokalne naborne komisije še niso podvzele nobene akcije, da se stavkarje, ki so v vojaških letih, to je od 18 do 38 leta, pokliče k naboru. To akcijo je zahteval urad za obvezno vojaško službo, ki je dozdaj oprostil vojašine vse delavce, ki opravljajo važno delo v kavčukasti industriji in katerih je nad 4,000 pri teh podjetjih.

V Akronu je zdaj samo Seiberling Rubber Co., ki se obračuje v tej okolici, druge kavčukaste industrije so pa vse zaprte.

Več vžgalic je za civiliste

New York. — Ker armada ne zahteva več toliko vžgalic, jih je zdaj nekaj več na razpolago za civiliste, tako poroča Diamond Match Co. V prvem četrtletju letos je vzela armada 35 vžgalic od vsakih 100 izdelanih, v drugem četrtletju pa samo 29 od vsakih 100.

Vojaki so vabljeni

Članice Baragovega zbora prirede nocoj ob devetih zabavni večer ter vabijo vse vojaške iz fare, ki so doma na dopustu, trajnem ali začasnem, da se udeležijo. Starši, opozorite vojaške na to. Imeli se bodo prav dobro na tej priložnosti.

Restavracije na počitnicah

Charles E. Rohr, predsednik zveze restavraterev je povedal, da bo čez poletje mnogo restavracij zaprlo za en teden ali dva, ker nimajo dovolj mesa, ne dovolj pomoči ali ne dovolj pointov za racioniranje.

Ne bo seje

Društvo Carniola Hive 493 ne bo imelo seje jutri večer zaradi praznika. Tajnica bo pa pobirala asesment v četrtletju zgoraj.

Maša sedmina

V četrtek ob 6:30 bo darovana v cerkvi sv. Vida maša sedmina za pokojnega vojaka Cpl. Edward L. Strauss.

Dar za begunce

Mary Kraine iz 1029 E. 69. St. je darovala \$10 za slovenske begunce v Italiji. Najlepša ji hvala.

Ameriška revija piše zelo laskavo o guv. Franku Lauschetu

Saturday Evening Post, ena najbolj razširjenih tedenskih revij v Zed, državah, prinaša v številki, ki bo danes v prodaji po deželi, zanimiv članek o našem guvernerju Lauschetu. Članek je napisal Frederick S. Tisdale, ki opisuje našega guvernerja kot "jakega moža iz Columbusa."

Mr. Tisdale opisuje Lauschetu vse od njegovih mladih let, ko je igral žogo na jezerskem obrežju in prižigal plinske svetilke po clevelandskih ulicah, pa vse do tedaj, ko je izgubil državo celo predsednik Roosevelt.

Članek opisuje Mr. Lauschetu kot moža največjega poštenja, ki se ne boji nobenih političnih reprisalij, kadar gre za koristi davkoplačevalcev. Celo politični nasprotniki morajo priznati, da v tem oziru ne more očitati guvernerju nihče niti mrtvice.

Značilno je, da je dal Mr. Tisdale naslov članka: "Strong Man of Columbus." S tem je hotel članek najbrže povedati, da ima država Ohio na političnem obzorju človeka, s katerim morajo računati ne samo v državi Ohio, ampak tudi v Washingtonu.

Našim ljudem priporočamo, da grede, danes v prodajalne, kjer prodajajo revije in kupijo Saturday Evening Post, ki je datiran 7. julija in ki je že danes v prodaji.

Poljaki v Ameriki prosijo predsednika, naj ne prizna nove poljske vlade

Washington. — Poljsko ameriški kongres, ki pravi, da zastopa 6,000,000 Poljakov v Združenih državah, je poslal na predsednika Trumana prošnjo, naj Zed, države ne priznajo nove poljske vlade v Varšavi. "S tem, če Zed, države priznajo novo poljsko vlado, bo konec neodvisnosti Poljske," trdijo ameriški Poljaki.

Zračna armada bo izvajala bojne vaje na letališču

Na mestnem letališču v West Parku bodo imeli Clevelandčani prihodnjo nedeljo priliko videti zanimive vaje, ki jih bo izvajala zračna armada s svojimi bojnimi letali, jadralniki in padalnimi četami. Sodelovalo bo 12 letal, devet jadralnikov in 100 parašutarjev.

VOJNA PROTI JAPONCEM

GUAM — Kakih 50 zračnih trdnjav je danes zjutraj bombardiralo oljne rafinerije na Japonskem. Napad je bil prej kot 24 ur zatem, ko je nad 600 B-29 bombardiralo 4 japonska mesta. To je bil že šesti zračni napad v osmih dneh na Japonsko.

MANILA — Depeshe iz Avstralije poročajo, da so avstralske čete osvojile včeraj oba letališča pri mestu Balikpapan na otoku Borneu. Inženirji so že začeli spravljanje letališča v red, da začno tukaj pristajati zavezniška letala.

"AMERIŠKA DOMOVINA"AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$4.00.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland, po pošti, četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, po razpisalcih: Celo leto \$6.50, pol leta \$3.50, četrt leta \$2.00.
Posamezna številka 3 cente

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada, \$6.50 per year. Cleveland, by mail, \$7.50 per year.
U. S. and Canada, \$3.50 for 6 months. Cleveland, by mail, \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada, \$2.00 for 3 months. Cleveland, by mail, \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by Carrier, \$6.50 per year; \$3.50 for 6 months.
\$2.00 for 3 months.
Single copies 3 cents.

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

No. 153 Tues., July 3, 1945

Ne pozabimo

Jutri bomo praznovali dan Neodvisnosti po vseh Zed. državah in povsod, kjerkoli se nahaja kak ameriški državljani. Dan Neodvisnosti je največji civilni praznik v Ameriki, pa tudi najbolj pomenljiv. Kaj pa bi naj tudi bilo več za državljana kot če se počuti svobodnega in neodvisnega, res prostega človeka, ki ni suženj države ali vlade. Svoboden in prost v pravem pomenu besede je samo ameriški narod, dasi je treba priznati, da je tudi v nekaterih deželah kolikor toliko upoštevana demokracija, kot je, na primer, v Angliji. Vseposvobod drugje po svetu šteje pa država ali vlada vse, državljani nič. To zlasti velja v Sovjetski Rusiji, kjer nekateri toliko opevajo "vlado proletariata," dočim v resnici proletariati nima pri vladi nobene besede, ampak ima vso vlado v rokah komunistična stranka, ki šteje, reci in beri: 3,900,000 članov in ti so absolutni gospodarji nad deželo, ki šteje 183,000,000 duš.

Ako opazujemo življenje okrog sebe, govorjenje in zadržanje nekaterih, moramo priznati, da nekateri sploh ne razumejo besede "neodvisnost" in pod besedo "svoboda" razumejo samo priliko, da smejo v tej deželi govoriti in pisati pa propagirati vse, kar se jim poljubi. Ti ljudje verjamejo v nebesa drugod, ker slepo verjamejo propagandi. Da pa propagandi tako slepo nasledajo je pa vzrok ta, ker tistih "nebes" še niso okusili, da bi jih mogli primerjati z našo svobodo in neodvisnostjo tukaj. Mislijo, da če lahko tukaj zabavljajo čez vlado in čez obstoječ sistem, da je potem to že vsa svoboda in neodvisnost. Ne mislijo pa, da s tem zabavljanjem skušajo ta naš demokratski sistem zavreči in dobiti drugega, ki ga jim slika propaganda kot pravcati paradiz.

Kaj bi ti ljudje rekli, na primer, če bi ameriški kongres naenkrat napravil postavbo, da sme vladati v Ameriki samo ena stranka, recimo demokratska! Saj bi se razprali in vili roke nad strašno krivico. In vendar tako hvalijo pravisti totalitarni sistem vlade v Rusiji, kjer vlada, kakor smo gori omenili, samo ena stranka, ki šteje manj kot 4,000,000 oseb, narodu, ki šteje nad 180,000,000 duš. Tam ni nobenih volitev, kjer bi narod izbral svoje javne uradnike. Tam so na vladi komunisti in kdor je proti njimi — gre v Sibirijo, ali pa ob zid. Tega ne pišemo mi kot kako bajko, to so fakta, o katerih se lahko vsak prepriča, samo če hoče.

V Ameriki si narod izbira vlado pri svobodnih volitvah. In to vlado lahko tudi odstavi, kadar hoče, če ne dela prav. To je največja svoboda kakega naroda, ker samo na ta način res lahko reče, da je svoboden in neodvisen. Kakor hitro se vsili narodu oblastnik, ki postane neomejen in absoluten gospodar nad narodom, potem je ta narod navaden suženj. Tako je bilo v Nemčiji pod Hitlerjem, v Italiji pod Mussolinijem, tako je v Sovjetski Rusiji pod Stalinom, tako je v Jugoslaviji pod Titom in tako nadalje, celo vrsto takih dežel bi lahko našteali.

In takim vladnim sistemom nekateri ljudje ploskajo! Seveda, ploskajo taki, ki tistih sladkob niso okusili. Ampak narod pa, ki je že enkrat okusil tako "svobodo," bi govoril drugače — če bi mogel in če bi smel. Toda samosilniki se znajo dobro vgnezditi in držijo se kot klop na narodnem telesu.

Naša ameriška svoboda in demokracija je trn v peti totalitarnim državam, zato skrbno pazijo tam, da bi narodi ne spoznali te naše demokracije, kjer je narod vlada in ne vlada narod. Oblastniki gledajo, da ne zaide čez njih meje nevarna propaganda za demokracijo, ker ne želijo, da bi se narod zbudil in hotel postati svoboden. Gledajo, da se njih naroda ne prime nevarna bolezen — svobode. Tako se godi v vseh totalitarnih državah. Iz Rusije, na primer, ne sme poročati noben ameriški poročevalec, kar bi hotel oziroma kar vidi okrog sebe. Vsako poročilo mora predložiti vladnemu cenzorju. Ako dobi kdo dovoljenje, da sme obiskati deželo, se ne gane od njega vladni kašpot, ki mu razkazuje samo to, kar je lepega. Ta vladni kašpot tudi gleda, da tak obiskovalec ne pride v stik z narodom na ulici ali na deželi. Od časa, ko pride v deželo, pa do časa, da gre iz dežele, je neprestano zastražen po vladnih agentih.

Zakaj to? Zakaj cenzura in nadzorovanje obiskovalcev, če je pa tam res vse tako rožnato? Ako je tam toliko boljše kot tukaj pri nas, kot nekateri hite zatrjevati, potem bi morali v Sovjetski Rusiji na široko odpreti vrata vsem nevarnim Tomažem, da se na lastne oči prepričajo, kako je vendar tam, da bodo potem drugače govorili.

In kako je pa tukaj pri nas v Ameriki? No, tu sem pa pride lahko vsakdo in piše ter poroča domov, kar hoče. Mi nimamo ničesar skrivati, nič tajiti. Taki smo in taka je naša dežela, pa se jo nagledajte, pravimo.

Rekli smo, da je na delu propaganda, saj jo vidimo vse okrog sebe, ki hoče to našo demokracijo uničiti. To vse po naročilu "od zunaj," ker bi "tam" radi videli, da bi bilo tudi pri nas tako kot je pri njih. Vsem tem propagaterjem pa naj bo povedano, da niti vi, niti vse sile sveta ne bodo pomandrale naše zastave, ki vihra v svobodni naši deželi svobodnemu narodu!

To bomo iznova zaprisegli jutri, ko bomo praznovali Dan Neodvisnosti!

BESEDA IZ NARODA**Star naseljenec se oglaš**

Bilo je leta 1903, ko sem stopil na ameriško zemljo. Lepa, dolga doba in pa veliko truda, srbi in žalosti, največ pa skrbi, kako preživeti družino in sebe.

Štirideset let nazaj ni bilo tako, kakor je danes. Zakaj, danes znamo govoriti angleško in si preskrbeti delo in vse, kar je potrebno za življenje. A od tistih časov je bilo treba marsikatero trdo skalo prebiti in marsikatero grenko prestati od drugorodcev, ki so nas imeli za vse drugo, samo za ljudi ne. Seveda je bilo pred menoj več drugih starejših naseljenecv, ki so radi pomagali, če so le mogli, ali tudi oni niso zmogli vsega, ker so pač morali skrbeti za sebe in za svoje družine in pa tudi niso znali jezika zadostno, kakor ga znamo danes. Če si povedal, da si Slovenec, so se smejali in rekli: "Kaj pa je to za ena zverina?" A če si rekel, da si Avstrijec, je bilo že boljše. In tako smo postavili največjo slovensko naselbino v Ameriki in se začeli organizirati ter postajati ameriški državljani in se zavedati, da smo tudi mi ljudje in da hočemo priti nekam naprej ter pokazati svetu, kaj mi premoremo. Seveda ne smem pozabiti slovenskih časopisov, ki so nas vse bodrili ter nam kazali pot, po kateri naj hodimo, če hočemo kam priti. In zato slovenski časopisi zaslužijo vso čast in hvalo, da smo to, kar smo danes tukaj v Clevelandu.

Jaz sem postal državljani te naše velike republike že leta 1911 in vse od tega časa sem se zvesto držal prispege, ki sem jo dal, ko sem dobil državljanstvo ter se zavedal, da imam polno svobodo in pravico isto kot tukaj rojen Amerikane in imam privilegij voliti za vse, kar je potrebno tukaj, javne in druge zastopnike in uradnike za naše ameriške javne urade ter še več, kako naj se izboljšuje našo deželo kot našo novo domovino. Zato, če ne volimo in držimo skupaj, ne dosežemo nič kar bi bilo v našo korist in za izboljšanje našega delavskega položaja.

Jaz bivam tukaj v Clevelandu, odkar sem prišel v Ameriko in sem eden prvih posestnikov hiše na Carl Ave., in vem veliko povedati, kako smo volili in koga smo volili. Če imamo dobrega zastopnika v mestni hiši, da nam pomaga, tedaj držimo tudi mi z njim. Najdel je bil naš zastopnik ali councilman naše varde Mr. Sulzmann. Bil je dober za nas Slovence, zato smo pa tudi mi bili z njim, ker mož se je vselej potegoval za naše pravice in za izboljšanje slovenske naselbine. Pozneje je pa prišlo, da so prišli že naši fantje in se začeli uveljavljati ter so postali kandidati za take urade. Seveda je bilo treba velikega dela in truda ter skupne dobre volje, da smo katerega naših zri-nili v mestno hišo in tako je šlo naprej drug za drugim, da smo Slovenci v skupni vzajemnosti dosegli največjo čast ter imeli že našega slovenskega sina za župana mesta Clevelanda. Ni bil pa dolgo kot naš dober oče župan, šli smo stopnjo naprej in zopet v skupni vzajemnosti, ne glede na prepričanje, smo našega slovenskega sina pomagali postaviti na še višjo stopnjo in to je za guvernerja države Ohio, ki je najbolj odgovorno mesto v državi. Nikdar ne bi človek ne bil verjel pred štiridesetimi leti, kaj bomo mi in kaj zmoremo, če držimo skupaj. Res star pregovor je: "V slogi je moč," katere ne premakne nobena peza, kar smo pokazali tudi mi tukaj v naši 23. vardi, ki je najmočnejša demo-

kratsko moč, katere upoštevajo po vsej Ameriki. Ali tudi sonce ni vedno naklonjeno, za veseljem pridejo žalosti in nesreče se pokažejo ter udarijo in hočejo razbiti delo pridnih rok in napredka. Vsakdo ve, kaj se je zgodilo prošlega leta v oktobru mesecu, kakšna nesreča je zadela našo slovensko naselbino vsled velike eksplozije East Ohio Gas Co. Koliko ljudi je izgubilo življenje in oni, kateri so ostali, so delno pohabljeni in tudi izgubili so svoje težko pridobljene domove, za katere so mnogo let prav trdo delali. Takrat so bili ljudje vsi kakor brez uma, potrti in žalostni, niso si znali ali mogli pomagati, kar vsak lahko ve; kaj more storiti nesrečen v taki nesreči, ker je ves brez uma ter ne more misliti in gleda na pomoč in prijatelje? V takem slučaju se najbolj pozna, kdo je tvoj dober prijatelj in kdo mu bo priskočil na pomoč in mu pomagal ter svetoval, kaj naj stori. A imeli smo in še imamo med nami dobrih slovensko čutečih src, ljudi, ki so priskočili takoj na pomoč, ter so storili kolikor je bilo v njih moči in še več so storili, kar so mogli, ne glede na svoje lastno zdravje ali življenje ali imetje. V prvi vrsti je bil to naš dober slovensko čuteči takratni župan in sedanj guverner spoštovani Frank J. Lausche in zraven njega naši do-bri in zvesti slovensko čuteči mestni zastopniki (councilman) Eddie Kovačič in Eddie Pucel iz desete varde. Ti naši dobri fantje so bili vedno na nogah, podnevi in ponoči. Niso imeli časa ne jesti ne spati, le gledali so, kako bi pomagali nesrečnim ljudem in jim preskrbeli ono, kar bi največ mogli.

Da, resnično je bil naš dober councilman Eddy Kovačič pokonci podnevi in ponoči in gledal ter skrbel, da se ne bi v našo od nesreče zadeto naselbino vtihotapile kakšne barabe ter priče krasti iz še ostalih domov prizadetih nesrečnejšev. Naš Eddy je vedno dajal nasvete policiji ter nastavljenim vojakom, kam naj gredo in varujejo domove naših in drugih ljudi, kateri živijo v prizadeti okolici. Nas so spodili takrat iz naših domov na Carl Ave. Le jaz sem ostal na celi ulici in hodil gori in doli, imel sem namreč dovoljenje od policije in našega župana. Ko sem tako hodil s samokresom v roki, kar zaslišim nekaj šum pri ograji od Bonna Ave. Ko pogledam, kaj da je, pa zagledam štiri barabe, kako se plazijo, da bi šle krast v domove, ker so bili ljudje odsotni. Ko zavpijem, kdo je in kaj hočejo v tem času, se potuhnejo in hočejo proti meni. Ta čas pa jaz sprožim samokres in v tem momentu ki oni uberejo hitrih nog odkoder so prišli. Okrog dveh popolnolič pri pride k meni naš Eddy Kovačič in se mi začudi, da se upam sam hoditi v takem času, posebno tam, kjer je dosti barab, ki bi radi kradle. Jaz mu povem, kaj se je zgodilo malo poprej. Vpraša me, če hočem pomoč, ker vidi, da sem utrujen in zaspan, ker se mže dolgo pokonci. Jaz mu odgovorim, kaj pa ti, ne boš ti truden in zaspan; na sebe glej, ker si še mlad. Eddy mi odgovori: jaz ne gledam za sebe, jaz bi rad in hočem pomagati ljudem, ker se zavedam, da sem zato tukaj, da jim pomagam, ker tudi vidim, da so v sedanjuri uri pomoči potrebni, ko si sami ne morejo pomagati, ker so tako zbegani, reveži.

Vprašam vas, dragi rojaki, kaj so ti možje dobili za plačilo? Nič posebnega. Skažimo se jim vsaj enkrat hvaležnim in jim dajmo nagrado, katero

so zaslužili ter bodimo z njimi kot so bili oni z nami.

Našemu spoštovanemu Francetu Lauschetu smo se izkazali, da znamo ceniti njegovo dobro delo. Vsi smo delali zanj, ne glede na versko ali politično prepričanje, skupno smo delali kot samo Slovenci, in zato smo za vse njegove dobrote, ki jih je izkazal za skupno ljudstvo, izkazali hvaležne in smo ga pomagali izvoliti v enega najbolj odgovornih uradov, to je za guvernerja naše velike države Ohio. Upamo, da nas mož ne bo pozabil ter nam tudi od tam skušal deliti dobrote po svojih močeh, ker zavedati se pač moramo, da je on sedaj guverner vseh ljudi v naši državi in ne samo Slovencev, verjamemo pa, da v njegovem srcu ne bodo Slovenci pozabljeni.

Torej, kaj nas pa sedaj čaka? Kaj hočemo dati našemu slovenskemu sinu, Eddy Kovačiču? Dragi rojaki, nič plačila ne zahteva, toda mi se mu pa lahko izkažemo hvaležne za vsa njegova dela, katere je vedno izvrševal v prav iskrenem namenu za naše ljudstvo. Zato mu oddajmo naše glasove pri prihodnjih volitvah in ga poslijmo zopet kot zastopnika naše 23. varde v mestno hišo, kjer nas bo zastopal. Izkažimo mu naše zaupanje še zanaprej. Mlad mož kot je, se je izkazal, da mu je pri srcu njegov narod in napredek naselbine, v kateri živi pretežna večina naših in njegovih rojakov.

Da, naš Eddy je vedno in povsod pripravljen pomagati svojim ljudem kar največ mu je mogoče. Zato, dragi rojaki, na volilni dan pojdemo na volišče in dajmo vsi kakor en glas in zaupanje našemu Eddy Kovačiču.

On nam vedno v sili priskoči na pomoč in sploh kadar se ga kaj vpraša, zato mu izkažimo svojo hvaležnost in zaupanje še zanaprej. Na volilni dan mu pokažimo vsi, da smo z njim, in to v toliki meri, da bo kar razočaran in bo jokal od veselja rekoč: Saj so moji ljudje vendar dobri in me imajo radi, ker mi toliko zaupajo in jaz jim bom znal biti hvaležen in jih ne zapustim in boril se bom za njih napredek in korist.

Torej na volilni dan stopimo vsi v volilne kočice in recimo: mi smo za našega Edita Kovačiča sedaj in še dolgo let naj nas zastopa in naj se bori za našo 23. vardo.

Kdaj bo konec vojne z Japonci?**Ako uganete, dobite lepo denarno nagrado!**

Da se bomo nekoliko motili in lažje čakali na konec vojne, razpisuje Ameriška Domovina tri denarne nagrade onim, ki bodo najbližje uganili, kdaj bo uraden zaključek vojne z Japonci.

Nagrade so \$100, \$75 in \$25

Kdor bo najbližje uganil konec vojne, dobi prvo nagrado, drugi najbližje drugo in tretji najbližje tretjo.

Kaj vam je treba storiti, da dobite nagrado? Prečitajte pazno sledeča pravila:

1. Pravico do nagrade imajo samo naročniki Ameriške Domovine, ki morajo imeti takrat, ko bo nagrada določena, list tudi plačan.
2. Napišite na papir uro, dan, mesec in leto uradnega konca vojne z Japonci, kakor vi mislite, da bo. Denite v kuvertu ter zapečatite. Pošljite ali prinesite v urad Ameriške Domovine, 6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio. Zunaj na kuvertu zapišite v levi kot: V-J. Tako bomo videli že na naslovu, da je v pismu naznanilo o koncu vojne in ne bomo pisma odprli.
3. Izbrana bo posebna komisija, ki bo odpirala ta pisma takoj zatem, ko bo predsednik Zed. držav uradno po radiu naznanil konec vojne z Japonci, kot je to storil ob koncu vojne z Nemčijo.
4. Vsa ta pisma morajo biti v uradu Ameriške Domovine do SOBOTE 1. septembra. Lahko odgovor pošljete takoj ali kadar hočete do 1. septembra. Na pozneje došla pisma se ne bomo ozirali.
5. Pišite razločno, da se bo lahko čitalo. Napišite uro, dan, mesec in leto konca vojne, ter podpisite svoje polno ime in naslov.
6. Vsak naročnik Ameriške Domovine sme napisati samo en odgovor.
7. Ako se pa primeri, da jih bo več, ki bodo dali natančno isti odgovor, se bo nagrado med nje enakomerno razdelilo.

Torej zdaj pa le na delo in ugibajte! Trije naročniki bodo gotovo dobili nagrade, vprašanje je samo kateri. To je pa od vas odvisno.

Če verjamate ali pa ne

Tiste spomine iz šolskih let sem napisal, ko sem povedal rek: kjer se pripravata dva, vardo.

Sedaj še nekaj, da ne pozabimo storiti. Vsi vemo, da preden je naš sedanji guverner zapustil mestno hišo v Clevelandu, se je oziral po svojem nasledniku, ki bi bil vreden biti na njegovem mestu kot župan in našel ga je, ki je resnično vreden biti njegov naslednik in ki zna vpoštevati tudi nas Slovence in je dober z vsemi. To je naš sedanji župan Tom Burke. On je že v tem kratkem času pokazal, da je pravi mož na pravem mestu, da ne gleda amo na svoje koristi ali koristi svojih bližnjih prijateljev. On pokaže, da je župan za vse, naj bo kar hoče ali kdor hoče. Njemu je pri srcu, da le vstreže in zadovolji ljudi, sicer pa vemo, da vsem ljudem nobenega ne more ustreči. Še Bog ni vsem ustregel, pa bi človek mogel? Seveda, kakor za vsakim, bodo tudi za njim letela polena in ga skušala zadeti in ga podreti, a mi, Slovenci tukaj v Clevelandu, vsi stopimo skupaj in ga podprimo s svojimi glasovi, ker če mi Slovenci hočemo, se nam ne more nobena sila upreti. Tako kličemo vsem Slovincem v Clevelandu: Volimo za vse naše slovenske kandidate, kateri so vredni našega zaupanja! Tako vam kličem in apeliram na vse naše slovenske ljudi, kateri so državljani naše nove domovine Amerike in kateri imajo pravico voliti. Pokažimo se posebnost vsi, kateri smo v naši 23. vardi, ki je do malega skoraj vsa slovenska, in volimo za našega Edita Kovačiča in našega sedanjega župana Tom Burkeja.

Pozdravljeni! Vam vsem poznani rojak,

J. Simončič,
6404 Carl Ave.

— Lycanthropist je človek, ki si v svoji zmedenosti pameti domišlja, da je volk.

— V vojaški zalogi čevljev, so čevlji 142 različnih mer.

tretji dobiček ima pa mi je nazaj v tista leta, ko se je dobri učitelj Leban ubijal, bi napravil iz mene veliko gospoda. Kot vidimo, se je je nakana totalno ponesreči; Bogu bodi potoženo.

Ampak kar sem hotel povedati, pa naj tako nerodno začel, je bila gamera iz tepežev v starem ključu, ali pa kje drugje, kjer ga navada, da je najbolj tepetegosti, ki gleda in ki hoče ditiematski nesporazum pogliti s.

Ako so se začeli v vaškiestilni manevri kakke lepe nedeje večer, ko je bila napovedna splošna mobilizacija in ko rožitev z litri, stoli, klopi, cepini, drikelci in ročicami, je navadno ponudil za dne, matskega posredovalca gotakničar. Ne morda zato, če kakdržal s to ali ono strankom, da bi želel zmago tej ali tstranki, ampak zato, da bi je likor mogoče rešil hišno imedstliniško opremo. In navi je bil gostilničar najbolj te pa Pa tudi ne morda zato, doloimela ta ali ona stranka za nanj, ampak zato, ker je pa med križni ogenj in je paupar po njem od obeh strani hla!

Nekaj podobnega se je prdilo oni dan tudi na naši ug" "pod Tivoli." Ze naprej je za da mi ne boste verjeli, ki reres čudna prigodba, o katitudi jaz še nisem slišal.

Pak je resnična in priče srazpolago tistim, ki mislijejih jaz vlečem izpod pazmožji. Pa kako se morem, ljudjeveji, kar na vsem lepem ka kkega zmisli, vas vprašaje

Poslušajte, potem pa v rde, kakor hočete, ampak je, dilo se je, do pitice natakako, kot bom povedal, da je

Ono soboto se je nekdoše ceste vračal domov v svavtu. To bi bil lahko jaz, evpak slučajno nisem bil. Je bil blizu svoji hiši, je začil, pod drevesom ob cesti za dvoboj. Pretepača sta t dva mlada paglavca kosila, Amvelika vervečka. Na našimamo po drevju namred go verveci, po vrhovih pa ničliko. Zakaj sta se pa bila, pa res ne vem, najbrza kako mastno kosilo. Je tudi mogoče, da je bil mu za komuniste, drugi pa

Vozniku se je zdel prela zanimiv, pa je avto uim, da bi gledal zanimiv jem brez vstopnine. Videl je da je bil kos močnejši, ker rodikal je po verveci s svojimnim klunom, da se je iz ga kožuščka kar prašilo, verica, ali je bil mar ve je nik, se je otepal in sk kon dobiti kosa v zobe, pa ta znal spretno izmikati. Ime gospa, verveča videla, da Gaspzajo ne bo kruha, je pr svoj totalen poraz in brie gojno vda jo s tem, da se Mihbrnila in bliskoma sko tobojnega polja. Pri tem naneslo, poslušajte in stn ta, da je skočila ravno v avdva povabljenega gledaleca, pa

Na, si je mislila, zdaj napa prišla iz dežja pod kmpa v roke se hujšemu sovraženi Razjarjena kot je bila nič ne razom v boju s kosom, je! Z vsega drugega naskočila gar ga sovražnika in ga vgr pr v prst, s katerim je taj p vodilno kolo.

Ta se je na smrt preda v in začel z roko otepati per sebe, da bi se hude vna mi otresel. Pa mislite, da je pal, štajna od vervece pustila odob Eno figo ga je pustila. Je v z la ga je kot s kleščami bali, najbrže hotela s tem zneve radi poraza s kosom. ite i In morda bi bil voznik s verveco za vse življenje čud prstu kot nekaj okrasek, oma stopil iz avta, del roko bla! in stopil razjarjeni vepa a za komat. Naj ji bo lahi je meriška zemlja. inos: Vidite, take vervece imrtz na naši cesti. Ako vam ni, de za prste, ne hodite v na

vetloba in senca

SPISAL DR. FR. DETELA

likier je bil razburjen in se je j. Začel je opazovati; a čim bolj jih je opazoval, tem sumljivejši so se mu zdeli. Če sta se le dva zaupno sprijela, ga je obšla misel, da ga opravičata; če je kdo bil za njim, se je zadržal, kaj ga gleda. Preveč sem se poglobil, je dejal; med potreba iti, da ne bodo mičili se jih bojim; tako jim skipe zavežem jezike. ner je šel po dolgem času v Rožmanu, kjer je dobil in ka Tetreva, ki ga je radlo pozdravil. Ta mož, ki najrajši držal Rožmanovine, je bil vsakega pivca gotako vesel kakor Rožakaj vsak mu je neka-vest ter ga opravičeval pridnimi vodopivci. Bije Tetreva kar samovoljno, imedel sam v krčmi, zla-ava je imel malokdaj kaj te pri sebi. Zato pa si je dolžnost, vabiti in zabavati zadrževati goste. Kako je, če sedi večja druž- paupaj in se človek lahko hki. Kako se zagovarja- pred seboj, kako brani- si ugled pred svetom! In začelo celo zabavljati ki niso njih nazorov. — kat in varčnost postane potratnost in lenoba e z dolgovi se ponasajo ljetvo jih ne plaši več. ajmožak je bil Tetreva, ki nevede primaknil svojo ka Gašperjevemu litru; kaše začel hvalisati, kak- r da je Gašper, kakšno je, kakšno živino; sa- to naj gleda, da se ne la; zakaj denar se ni vse vje in življenje je več ev ima prav," je dejal "on se ni nikoli pre- le pogled ga, kako je it." Rožman," je dejal Tet- j tudi tebe niso same Ampk to te vprašam, temu naj bi se jaz tru- nimam nič otrok. Potem nisem več mlad; štiri m imel kmalu na hrb-

daj, ko se je tako po- mu je pa še žena ušla." "se je čudil Gašper, a je šla?" "im, da v Crnomelj. . . em kuha, če je še tam," je Bric s čevlji. Rož- rodbina je bila namreč rojna, in en par Rož- z čevljev je imel Bric delu. je prisedel, si podprl komolcem in gledal Ga- me gledaš?" ga je na- Gašper. "pro znan se mi zdiš," je Bric. "Ali ti je kaj dolg- Mihi?" "to tebi mar!" "mi ni veliko, ampak sta tako mislil, ker sta si dva takšna prijatelja." "pa hočeš s tem reči?" "Nič. Jaz samo pra- Ampak kaj si tako hud? rani se ti ne izplača, ker nič ne bojim. Glej, kako je! Zdaj teče že šesto le- la tar je umrl Miha, ali vga prav, odkar so ga ubi- ta j praviš ti, kdo bi ga

rešda veš ti kaj?" se je je- ti šper in postavil kupico vna mizo. "Saj si se, tudi a pepal, dokler ti ni Rozala laodbila. Ali ti niso hote- je vzeti cerkovništva, ker ni bali, da boš začel ljudi nešve metati, kako si me- te iz krčme?" "niker spomin imaš, Gašper, ni čudno, da bi bil ti Miha ka, oma pozabil. Takšna oja! Vedno sta se sku- revpla ali bila skupaj tepe- lbi je bil tisti oklešček, ki nosil, tvoja smrt ali Mi- mrt?" "ja, da tvoja ne bo!" je u-

rešda veš ti kaj?" se je je- ti šper in postavil kupico vna mizo. "Saj si se, tudi a pepal, dokler ti ni Rozala laodbila. Ali ti niso hote- je vzeti cerkovništva, ker ni bali, da boš začel ljudi nešve metati, kako si me- te iz krčme?" "niker spomin imaš, Gašper, ni čudno, da bi bil ti Miha ka, oma pozabil. Takšna oja! Vedno sta se sku- revpla ali bila skupaj tepe- lbi je bil tisti oklešček, ki nosil, tvoja smrt ali Mi- mrt?" "ja, da tvoja ne bo!" je u-

rešda veš ti kaj?" se je je- ti šper in postavil kupico vna mizo. "Saj si se, tudi a pepal, dokler ti ni Rozala laodbila. Ali ti niso hote- je vzeti cerkovništva, ker ni bali, da boš začel ljudi nešve metati, kako si me- te iz krčme?" "niker spomin imaš, Gašper, ni čudno, da bi bil ti Miha ka, oma pozabil. Takšna oja! Vedno sta se sku- revpla ali bila skupaj tepe- lbi je bil tisti oklešček, ki nosil, tvoja smrt ali Mi- mrt?" "ja, da tvoja ne bo!" je u-

rešda veš ti kaj?" se je je- ti šper in postavil kupico vna mizo. "Saj si se, tudi a pepal, dokler ti ni Rozala laodbila. Ali ti niso hote- je vzeti cerkovništva, ker ni bali, da boš začel ljudi nešve metati, kako si me- te iz krčme?" "niker spomin imaš, Gašper, ni čudno, da bi bil ti Miha ka, oma pozabil. Takšna oja! Vedno sta se sku- revpla ali bila skupaj tepe- lbi je bil tisti oklešček, ki nosil, tvoja smrt ali Mi- mrt?" "ja, da tvoja ne bo!" je u-

rešda veš ti kaj?" se je je- ti šper in postavil kupico vna mizo. "Saj si se, tudi a pepal, dokler ti ni Rozala laodbila. Ali ti niso hote- je vzeti cerkovništva, ker ni bali, da boš začel ljudi nešve metati, kako si me- te iz krčme?" "niker spomin imaš, Gašper, ni čudno, da bi bil ti Miha ka, oma pozabil. Takšna oja! Vedno sta se sku- revpla ali bila skupaj tepe- lbi je bil tisti oklešček, ki nosil, tvoja smrt ali Mi- mrt?" "ja, da tvoja ne bo!" je u-

rešda veš ti kaj?" se je je- ti šper in postavil kupico vna mizo. "Saj si se, tudi a pepal, dokler ti ni Rozala laodbila. Ali ti niso hote- je vzeti cerkovništva, ker ni bali, da boš začel ljudi nešve metati, kako si me- te iz krčme?" "niker spomin imaš, Gašper, ni čudno, da bi bil ti Miha ka, oma pozabil. Takšna oja! Vedno sta se sku- revpla ali bila skupaj tepe- lbi je bil tisti oklešček, ki nosil, tvoja smrt ali Mi- mrt?" "ja, da tvoja ne bo!" je u-

rešda veš ti kaj?" se je je- ti šper in postavil kupico vna mizo. "Saj si se, tudi a pepal, dokler ti ni Rozala laodbila. Ali ti niso hote- je vzeti cerkovništva, ker ni bali, da boš začel ljudi nešve metati, kako si me- te iz krčme?" "niker spomin imaš, Gašper, ni čudno, da bi bil ti Miha ka, oma pozabil. Takšna oja! Vedno sta se sku- revpla ali bila skupaj tepe- lbi je bil tisti oklešček, ki nosil, tvoja smrt ali Mi- mrt?" "ja, da tvoja ne bo!" je u-

rešda veš ti kaj?" se je je- ti šper in postavil kupico vna mizo. "Saj si se, tudi a pepal, dokler ti ni Rozala laodbila. Ali ti niso hote- je vzeti cerkovništva, ker ni bali, da boš začel ljudi nešve metati, kako si me- te iz krčme?" "niker spomin imaš, Gašper, ni čudno, da bi bil ti Miha ka, oma pozabil. Takšna oja! Vedno sta se sku- revpla ali bila skupaj tepe- lbi je bil tisti oklešček, ki nosil, tvoja smrt ali Mi- mrt?" "ja, da tvoja ne bo!" je u-

rešda veš ti kaj?" se je je- ti šper in postavil kupico vna mizo. "Saj si se, tudi a pepal, dokler ti ni Rozala laodbila. Ali ti niso hote- je vzeti cerkovništva, ker ni bali, da boš začel ljudi nešve metati, kako si me- te iz krčme?" "niker spomin imaš, Gašper, ni čudno, da bi bil ti Miha ka, oma pozabil. Takšna oja! Vedno sta se sku- revpla ali bila skupaj tepe- lbi je bil tisti oklešček, ki nosil, tvoja smrt ali Mi- mrt?" "ja, da tvoja ne bo!" je u-

rešda veš ti kaj?" se je je- ti šper in postavil kupico vna mizo. "Saj si se, tudi a pepal, dokler ti ni Rozala laodbila. Ali ti niso hote- je vzeti cerkovništva, ker ni bali, da boš začel ljudi nešve metati, kako si me- te iz krčme?" "niker spomin imaš, Gašper, ni čudno, da bi bil ti Miha ka, oma pozabil. Takšna oja! Vedno sta se sku- revpla ali bila skupaj tepe- lbi je bil tisti oklešček, ki nosil, tvoja smrt ali Mi- mrt?" "ja, da tvoja ne bo!" je u-

rešda veš ti kaj?" se je je- ti šper in postavil kupico vna mizo. "Saj si se, tudi a pepal, dokler ti ni Rozala laodbila. Ali ti niso hote- je vzeti cerkovništva, ker ni bali, da boš začel ljudi nešve metati, kako si me- te iz krčme?" "niker spomin imaš, Gašper, ni čudno, da bi bil ti Miha ka, oma pozabil. Takšna oja! Vedno sta se sku- revpla ali bila skupaj tepe- lbi je bil tisti oklešček, ki nosil, tvoja smrt ali Mi- mrt?" "ja, da tvoja ne bo!" je u-

rešda veš ti kaj?" se je je- ti šper in postavil kupico vna mizo. "Saj si se, tudi a pepal, dokler ti ni Rozala laodbila. Ali ti niso hote- je vzeti cerkovništva, ker ni bali, da boš začel ljudi nešve metati, kako si me- te iz krčme?" "niker spomin imaš, Gašper, ni čudno, da bi bil ti Miha ka, oma pozabil. Takšna oja! Vedno sta se sku- revpla ali bila skupaj tepe- lbi je bil tisti oklešček, ki nosil, tvoja smrt ali Mi- mrt?" "ja, da tvoja ne bo!" je u-

rešda veš ti kaj?" se je je- ti šper in postavil kupico vna mizo. "Saj si se, tudi a pepal, dokler ti ni Rozala laodbila. Ali ti niso hote- je vzeti cerkovništva, ker ni bali, da boš začel ljudi nešve metati, kako si me- te iz krčme?" "niker spomin imaš, Gašper, ni čudno, da bi bil ti Miha ka, oma pozabil. Takšna oja! Vedno sta se sku- revpla ali bila skupaj tepe- lbi je bil tisti oklešček, ki nosil, tvoja smrt ali Mi- mrt?" "ja, da tvoja ne bo!" je u-

S slavo ovenčana norost

(L. Mosely, vojni poročevalec padalcev)

Tako zbezanega nacista še nikoli nisem srečal, kakor je bil mlad nemški častnik, ki sem ga videl v Normandiji. Ves obupan je sedel v sobi obvezovališča v bližini mesta Caen.

Ko sem se mu približal in ga nagovoril po nemško, mi je dejal: "V časopisu naše stran- ke sem čital, da so Angleži trpali. Seveda tega nisem verjel. Veliko sem potoval po tujih deželah, pa sem zato tak- to sodbo o Angležih smatral za golo propagando. V zad- njih 24 urah pa sem se prepi- čal, da je to gola resnica. An- gleži so trpali, naravnost no- ri. . ."

Nato pa je precej jezno do- stavil: "Sicer je pa vseeno; re- či pa moram, da je to bila s slavo ovenčana norost." To je bil moj prvi razgovor s sovražnim častnikom, odkar smo se izkrcali na francoskih tleh. Poskušal sem ga pomiri- ti, da bi kaj zanimivega iztis- nil iz njega. Pripovedoval je nekako takole.

S svojo četo je bil na ma- nevrih. Vežbali so obrambo proti padalcem in jadralcem. Premikali so se po gozdovih in sadovnjakih v dolini reke Or- ne, ko so v zgodnjih jutranjih urah prvega invazijskega dne nenadoma zaslišali grmenje angleških letal. Ze čez nekaj minut je pričelo snežiti britan- skih padalcev, ki so pristajali na francoski zemlji.

"Svoje ljudi sem porazdelil po mestih, koder so pristajali padalci. Opozoril sem jih naj bodo neusmiljeni in priprav- ljal sem se, kako bom pokon- čal prvega Angleža, ki mi pri- de pred oči." Nacistični čast- nik je skremžil obraz. "Kaj se je zgodilo, ko sem zagledal prvega Angleža, je dokaz za moje prepričanje, da so Angle-

ži nori. S pištolo sem dvakrat ustrelil proti njemu. Pogrešil sem. Angleški padalec se je umaknil za drevo in namesto, da bi streljal nazaj je na mo- je veliko presenečenje zakri- čal po nemško: 'Povejte, gos- pod častnik, ali imajo vaši mladiči pogrnjalo, da bi si jih izposodil?' "

"Kdo ste vi? Kaj gobezda- te neumnosti?" sem ga vpra- šal.

"Iz načelnih vzrokov nisem borec!" mi je odgovoril mirno padalec.

"Kaj pa potem počenjate tu?" sem ga vprašal.

"O," mi je odgovoril pada- lec, "med pohodom smo izgu- bili pogrnjalo, imamo pa ne- kaj ranjencev — tudi Nemci so med njimi — ki smo jih spravili v neko hišo tu zgoraj. Nekaj moram najti, da se se- grejejo. Presneto mrzlo je ob- jutranjih urah v teh krajih. Ali bi mi ne mogli pomagati?"

Seveda Anglež z načelnimi predsodki o ubijanju ljudi in brez orožja ni mogel Nemcu dopovedati, kako je prav za prav s to stvarjo na svetu.

Ko so prvi padalci in jadral- ci 7. junija pristali v Norman- diji, je bilo v njihovi družbi tudi večje število bolničarjev in pomočnikov, ki so pripadali vojni bolnišnici. V prvih ju- tranjih urah so imeli precej iz- gub tako na mrtvih kakor tudi na ranjenih.

Padalski oficirji in moštvo, ki so imeli drugačne nazore o neobhodni potrebi obrambe domovine, so kljub temu obču- dovali mirne, požrtvovalne in sposobne reševalce človeških življenj, čeravno so si bili v nazorih različni. Delo bolni- čarjev v prvih invazijskih ted- nih spada gotovo med najbolj junaška dela te vojne.

Zdravniki in njihovi pomoč- niki so prihajali s prvimi valo- vi letal in z ostalimi bojovníki skakali. S seboj so prinesli ce- lotno opremo za poljsko bolni- šnico. Kakor ostale enote ta- ko imajo tudi padalci s seboj

72 pint konzervirane človeške krvi za transfuzijo in tudi do- ločene količine penicilina.

Ob 11. uri dopoldne prvega dne invazije so bolničarji izvr- šili pet velikih operacij in to v gozdu, kjer jih je sovražnik na 100 jardov daljave obstre- ljeval. Eden izmed bolničar- jev mi je dejal: "Obstreljeva- nje nas ni prav nič motilo. La- hko ranjene vojake in take, ki so lahko na operacijo počaka- li, smo nosili na obalo. Kaj tu delamo so samo zelo resni slu- čaji, pri katerih je vsaka mi- nuta časa dragocenost."

Bilo je več vojakov, ki bi go- tovo pomrli, če bi jih nujno ne mogli operirati. Naša mala bolnišnica je v treh dneh obve- zala 300 vojakov in izvršila 60 operacij. Vse to sta napra- vila dva mlada operatorja. Pri neki priliki so nacisti vdrli v neposredno bližino farme, kjer je bila nameščena bolnišnica in strelji so padali iz vseh strani. Naš bolničar je ravno prevezo- val trebušno rano nekemu ra- njencu, ko ga je krogla zade- la v hrbet. Še predno bi se lahko zvrnil na pacienta in ga moglo se težo svojega telesa zadušil, ga je zagrabil tova- riš, odstranil in nadaljeval nje- govo delo. Operacija se je na- daljevala in je bila tudi uspeš- na.

Delo padalskih zdravnikov in njihovih pomočnikov, ki so neborci iz načelnih razlogov, je v resnici junaško delo. Da- nes pozdravljam njihov po- gum, neutrudljivost in spret- nost.

IZ RAZNIH KRAJEV PO AMERIKI

Sheboygan, Wis. — Po sko- ro 25-letnem službovanju v ar- madi se je zopet vrnil v civilno življenje s "častno" odpustnico nekdanji šebojgančan Frank Zorman, star 51 let. Po činu je bil strelski saržent in zadnja le- ta je vežbal vojake v Norfolk Navy Yardu v Virginiji. V pr- vi svetovni vojni je bil v Fran- cij.

Duluth, Minn. — V bolnišnici St. Mary's je bil že dvakrat ope- riran Viktor Blazevich iz New Dulutha. — Iz iste bolnišnice se je po več kot mesecu dni vrnil domov k svoji družini Jakob Kump iz farmske naselbine Rauch, Minn. — V Wanlessu bli- zu Buhla je umrl Spero Smila- nich, star 62 let, na Elyju pa Matt Marolt, star 56 let, in že- na Franka Zaverla, stara 55 let.

Canton, O. — Dne 26. maja je umrla Terezija Brus, stara 58 let in doma iz Babnega polja pri Ložu, odkoder je prišla v Ame- riko pred prvo svetovno vojno. Bila je članica SDZ, SZZ in sa- mostojnega društva Domovine v Barbertonu, kjer je živela s svo- jo družino dolgo let. Tukaj za- pušča moža, tri hčere in sina (v armadi).

Salt Lake City, Utah. — V Van Nuysu, Cal., se je 22. maja v letalski nesreči ubil kapitan Michael F. Dekleva, ki živi tu-

DELO DOBIJO DELO DOBIJO

THE TELEPHONE CO. POTREBUJE

ženske za hišno oskrbovanje ZA POSLOPJA V MESTU

Poln ali delni čas, šest noči v tednu
Od 5:10 pop. do 1:40 zjutraj
stalno delo.

Zahteva se državljanstvo. Zglasite se v
Employment Office, 700 Prospect Ave. soba 901
od 8 zjutraj do 5 popoldne vsak dan
razen v nedeljo
THE OHIO BELL TELEPHONE CO.

Za čiščenje uradov

Sprejme se ženske za čišče- nje uradov od

10 zvečer do 6 zjutraj
Dobra plača od ure
Zglasite se

Marquette Metal Products

1145 Galewood Drive
(x)

Kuharica

ki bi imela v oskrbi 2. shift, od 3:30 do polnoči.

Mi bi radi dobro kuharico, ki zna pripraviti dobra, tečna je- dila.

Majhna tovarna. Prijetni de- lovni pogoji. Posebna transpor- tacija aranžirana. Dobra teden- ska plača in overtime.

Eaton Mfg. Co.

E. 65th St. & Central

Vzemite Central Ave. bus ali Scovill ulično karo.

(154)

Sprejme se

dve ženski za čiščenje, obe za ponoči. Zglasite se v uradu na 842 E. 79. St. ali pokličite HE 2000.

(x)

MALI OGLASI

Hiše naprodaj

Na Taylor Rd. blizu Euclid Ave. 5 in 5 sob, za 2 družini; cena \$6,800.

Na E. 74. cesti, 5 in 5 sob, cena \$6,300.

Na E. 148. St. in Lake Shore Blvd. 6 in 6 sob, za 2 družini; jako zmerna cena.

Na E. 152. St. za 2 družini, 5 in 5 sob, cena \$6,850.

Na E. 185. St. 6 sob za 1 družino, cena \$7,950.

Zidana 6 sob za 1 družino, blizu cerkve Marije Vnebovze- te, cena \$6,300.

Na Holmes Ave. za 2 druž- ni, 5 in 5 sob in 4 sobe za 1 družino. Se mora prodati ra- di zapuščine; jako zmerna ce- na.

Za podrobnosti vprašajte

Joseph Globokar

936 E. 74. St.

HE 6607

Lepa prilika

Mrs. Strnad prodaja svoje gostilniško podjetje z D-3 li- cenco, z vso opremo in tudi poslopje: prostor je na 1315 E. 53. St. in dela jako dober promet. Poslopje je vse v prav dobrem stanju. Zgla- site se tam ali pokličite: EN 9331 ali IV 7110. (155)

Popravljamo

Popravljamo pralne stroje, vacuum čistilce, električne likal- nike, šivalne stroje in druge električne predmete. Mi kupimo in prodajamo pralne stroje. Pri- demo jih iskati ter jih pripelje- mo na dom.

St. Clair Repair Service

7502 St. Clair Ave.

EN 7215.

Rodney Adams Heating Service

Instaliramo nove furneze

na plin in premog.

Popravimo vse vrste furneze.

Instaliramo pihalnike

in termostate

Za točno postrežbo

pokličite

KE 5200

550 E. 200. St.

(x)

ANY BONDS TODAY? By Gracie Allen and George Burns

Illustrated by Eric Ericson

"Restrain yourself, Leo. He buys a War Bond every week."

Zavezniki v Nemčiji odpirajo šole. — Mladina v mestu Aachen, v Nemčiji, od prve- ga do četrtega razreda je zbrana na šolskem dvorišču, ko je bilo naznanjeno, da se bo pričel pouk pod nadzorstvom zaveznikov vojaških oblasti, katerih namen je uničiti na- zijske metode poučevanja in poučiti mladino v demokratskem duhu.

(Dalje prihodnjič.)

M. Jacoby - R. Leigh:

POROČNIK INDIJSKE BRIGADE

ROMAN

Florence se je po prihodu na Krim takoj spravila na boj proti koleri. Imela je srečno roko, zagrabila je tam, kjer je bilo treba: skušala je preprečiti vsa okuženja. V kratkem času je tako znatno zmanjšala število smrtnih primerov v zavezniški vojski.

Iz Anglije so prihajale velike pošiljke perila, zdravil in vsega, kar je dozdaj manjkalo vojski na Krimu. Tudi to je bila zasluga Florence Nightingalleove...

V teh mrakotnih, deževnih dneh pod konec oktobra je bilo to dekle edina svetla podoba za vse vojake, ki se niso bali smrti, pač pa so trepetali pred bolnišnico in pred ležanjem v umazanih. To je bilo hujše od krogel, to je bilo počasno, a zato ni manj gotovo in zanesljivo umiranje...

Vojaki so drug drugemu pred vsakim bojem obetali, da si bo vsakdo od njih z vsemi silami prizadeval, da bo njegov tovariš prišel v barake Florence Nightingalleove, če bo ranjen.

Samo vojaki indijske brigade so imeli pred sabo drugo podobo, v katero so upirali svoje poglede: to je bila postava Surata, ki jim ni nikdar izginila izpred oči. Vsako jutro so se znova nadejali, da bo nazadnje vendarle prišlo povelje za nasok na Balakavo, kjer je tičal Surat-kan, krivec klanja v Chukotiju...

Indijska brigada se umakne
Vstalo je sivo, težko jutro petindvajsetega oktobra. Navsezgodaj je bilo oblačno, brezupno kakor vsak dan, toda proti devetim so se oblaki razpoldili, tako da je dan dobil nekaj veselejše svetlobe.

V sobi glavnega stana so se dobili Omer-paša, lord Raglan, general Canrobert, sir Charles Macefield in še nekaj višjih častnikov iz francoske, angleške in turške vojske.

Miza, za katero so sedeli generali, je bila pokrita z velikimi generalštabnimi zemljevidi in načrti vojnih položajev. Gospodje so se danes spet, ka-

kor že neštokrat poprej, razgovarjali o tem, kakšne možnosti se kažejo, da bi zavzeli Sebastopolj.

Vsi ti bolj ali manj odločni obrazi starih poveljnikov in častnikov so bili danes dosti bolj zaskrbljeni kakor pa ponavadi. Francoski mornarici so Rusi zadali težak udarec: večina njenih bojnih in za boj sposobnih ladij je bila potopljena. To je bila posledica bitke, v katero so se po neprevidnosti in na lastno pest spuščali francoski poveljniki.

General Canrobert, ki ga je ta poraz najbolj trl, je nenaadno udaril po mizi in vzkliknil:

"Gospoda, skrajni čas je! Moramo se odločiti za to, da naskočimo Sebastopolj, če ne, bomo prišli nikamor!"

Lord Raglan mu je pritrdil: "General Canrobert misli, da je skrajni čas, da izvedemo ta napad, ker nam polagoma zmanjkuje streliva in, kar je hujše od tega, zmanjkuje nam vajakov..."

Nato je povzel besedo general Canrobert:

"Lord Raglan me je dočela pravilno razumel in se mu za to zahvaljujem. Zavezniško brodovje v Baltskem morju, ki naj brani Rusom izhod iz Finskega zaliva, nam nič ne koristi, marveč samo slabi naše bojne sile. — Pri Sinopi je rusko brodovje potopilo turške bojne ladje. — Sodeč po teh in takih pomembnih dogodkih, ne morejo pričakovati, da bomo dosegli odločitev, ki bi bila ugodna za nas, na morju, s pomorskimi boji..."

Torej moramo čimprej preiti v nasok na kopnem, da kar se da kmalu osvojimo Sebastopolj. Vsekakor moramo to storiti še pred zimo, če ne, utegne biti ta za nas usodna..."

Lord Cardigan, vrhovni poveljnik angleških bojnih sil na krmskem bojišču, je pogledal najprej lorda Raglana, zatem pa Francoza Canroberta, ki sta svoje besede izrekla prav za prav njemu, saj je bila kočna odločitev odvisna od tega, kaj bo sklenilo angleško vojno poveljstvo. Dejal je:

"Do zdaj še nismo dobili ugodne prilike, da bi bili o pravem času lahko naskočili Sebastopolj. Prva stvar, ki jo moramo narediti je, da umaknemo indijsko brigado iz prvih položajev in postavimo kam drugam! Ti oddelki so dozdaj največ trpeli. Zato je nujno potrebno, da se vojaki najprej odpočijejo, če hočemo, da bodo spet za kako rabo. Šele potem bomo lahko mislili na to, da s skupnimi silami, z angleško in francosko konjenico skušamo predreti po Dolini smrti na višine okoli Balaklave. To je po mojem edina pot do osvojitve Sebastopolja. Sire Charles, kaj mislite o tem vi?"

Macefield ni bil prijatelj dolgega besedičenja in je dejal na kratko:

"Docela se strinjam z vašim predlogom. Za tak poskus je treba, da so vojaki telesno in duševno dovolj močni in pripravljeni!"

General Canrobert je vstal: "Torej, kakor vidim, gospodje, smo vsi približno enih misli. Zato je najboljša, da ostanemo pri tem: Najprej bomo prestavili indijsko brigado in jo poslali na oddih. Čez nekaj dni bomo potem lahko naskočili! Sir Charles, prosim vas, da bi dali generalu Warrentonu takoj potrebno povelje glede indijske brigade, naj umakne

svoje oddelke za nekaj kilometrov s sedanje črte!"

Ko se je sir Charles Macefield vrnil čez nekaj časa v svojo sobo, je nekaj minut obseledel za mizo in mislil težke misli...

Moral se je spominjati tistih usodnih vojaških vaj v Lohari, za katere je dal svoje pritrdilo, ko je nesposobni glavni štab v Kalkuti zahteval to od njega. Po tistem strašnem pokolju nedolžnih v Chukotiju, do katerega bi zatrdno ne bilo prišlo, če bi ne bili večjega dela konjenikov indijske brigade poslali na vaje v Loharo, ga je neprenehoma mučila misel, da je on zakrivil to nesrečo, če ne naravnost, pa posredno, ker je takemu nesmiselnemu načrtu pritrdil.

Zdaj ko je moral dati zapoved generalu Warrentonu, naj se s svojimi oddelki umakne, je premišljeval in prišel do spoznanja, da bo tako povelje vzbudilo nevoljo in bo neugodno vplivalo na razpoloženje angleških konjenikov, ki jih je razjedala želja, da bi planili na balaklavske višine, kjer je tičal Surat-kan...

Toda moral je Warrentonu zapovedati tako, kakaj tako se

je glasilo naročilo vrhovnega bojnega sveta, čeprav bi bil sam rajši storil drugače. Toda takega samolastnega koraka ni mogel tvegati, saj je komaj pred kratkim prišel na Krim in je bil še premalo poučen o vojaškem položaju na bojiščih.

Ta trenutek je zaslišal trkanje na vratih.

Vstopil je major Geoffrey Vickers, ki je prinesel neke spise od generala Warrentona. Ustavil se je pred guvernerjem, pozdravil in povedal:

"Sir, poslal me je general Warrenton, ki vas prosi, da bi podpisali te listine."

"Položite jih na mizo! Sedite."

Vickers prvi trenutek ni razumel, kaj mu naroča guverner. Saj ni prišel k njemu na razgovor, marveč po službeni poti. A sir Macefield je dejal še enkrat:

"Sedite! Moram vam narekovati važno naročilo za generala Warrentona!"

Zdaj ga je Vickers poslušal. Prijel je pero in čakal. Ves je gorel od razburjenja. Nazadnje bo vendarle prišlo tisto, kar čakajo že mesec dni! Zdaj bodo konec koncev le dali zapoved, naj indijska brigada naskoči Balaklavo! Zato je ven-

dar tudi prišla iz Indije sem

...!

"Pišite!"

"Povelje..."

Štev. 1174. Zaupno. Njegovi ekscelenci brigadnemu generalu siru Benjaminu Warrentonu,

štab indijske brigade. Tako po prejemu tega povelja se mora vaša brigada umakniti za tri kilometre iz sedanjih položajev in tam čakati nadaljnjih povelj.

Vickers je odložil pero, še preden je sir Charles dejal, da je narekovanje končano, in je guvernerja gledal, kakor da ne razume, kaj mu je pravkar narekoval.

Čez čas je vprašal: "Indijska brigada se bo umaknila?"

"To je zapoved vrhovnega poveljnika!"

Vickers je vzkliknil: "Toda, saj Balaklavi povečuje vendar grof Volonov in — Surat-kan je z njim!"

Sir Charles mu je odvrnil z mirnim glasom:

"To tudi mi vemo!"

Zdaj je Vickers vstal in gledal Macefielda, ki je ta trenutek držal v rokah napisano zapoved, katero je narekoval Vickersu in bral, če je major prav napisal.

Japonci sestradali Japonca. — Japonci, kateri so zajeli vojake 38. divizije ob zavzetju Wawa Dam na Luzonu. Zajeti Japonci so povedali, da ga je japonski vojak brcal v obraz, ker je pri prenašanju vojnih potrebnosti od gladi onemogel in obležal. Da ni bil preveč dobrotne nje, se mu pozna na rebrih. Polg njegaj stoji Srnj Andrew Fedoris iz Whitaker, Pa., ki izgleda kot orja leg malega Japonca.

Otroci so otroci... Japonski otroci na otoku Okinawa. So naši nove vrste igrače — ameriški vojaški "jeep". Tem pa so tudi spoznali, da so Amerikanci prijazni. Veselih obrazov so zasedli "jeep" med tem, ko "jeepa" stoji ameriški marin.

POPRAVLJAMO STREHE VRŠIMO VSAKOVRSNO GRADBENA DELA

Prenovljenje je naša posebnost. Sedaj je za, dobiti material za prenovljenje in popravila STREHE POKRIVAMO OD \$75.00 natančno. Vse delo je prvovrstno in v vaše zadovoljstvo. Zelite, se plačevanje uredi na lahka mesečna plačila. Se priporočamo za naklonjenost.

KOVAC BROS.

GENERAL CONTRACTORS

KE 5030

956 E. 185. ST.

K. S. K. JEDNOTA

★★★★★

POSOJUJE DENAR

članom in nečlanom

na zemljišča in posesstva

po 4% obresti

brez kake provizije

ali bonusa

★★★★★

Posojila so napravljena na tak način, da se glavnico odplačuje v mesečnih obrokih.

Za pojasnila in informacije pišite na:

GLAVNI URAD K. S. K. JEDNOTE

351-53 NORTH CHICAGO STREET

JOLIET, ILLINOIS

Finančno poročilo ST. CLAIR SAVINGS & LOAN COMPANY

30. JUNIJA 1945

IMETJE

Gotovina na rokah in v bankah	\$ 686,304.97
United States vladni bondi	1,204,500.08
Posojila na prve vknjižbe	2,316,370.37
Nepremičnina — bančno posloplje	41,000.00
Nepremičnina — za prodajo	6.00
Pohištvo in oprema	900.00
Vloge v drugih posojilnicah	3,700.00
Delnice Federal Home Loan banke	21,000.00
Vse drugo imetje	4,715.14
Skupno imetje	\$4,278,496.56

OBVEZNOSTI

Hranilne vloge	\$3,549,923.38
Posojila v delovanju in Escrow vloga	105,258.34
Izposojeni denar	270,000.00
Izposojevalni sklad za zavarovalnino in davke	39,278.37
Vse druge obveznosti	6,543.37

KAPITAL IN PREOSTANEK

Stalne delnice	\$117,927.58
Nerazdeljen dobiček	34,565.52
Rezervni sklad	155,000.00
	307,493.10
Skupne obveznosti	\$4,278,496.56

VSE VLOGE SO ZAVAROVANE DO \$5,000.00 PO FEDERAL SAVINGS & LOAN INSURANCE CORPORATION, KI JE LAST ZDRUŽENIH DRŽAV AMERIŠKIH.

Vse vloge, ki jih sprejmemo do 10. julija, bodo dobile obresti od 1. julija.

KUPUJTE UNITED STATES VOJNE BONDE PRI NAS

V vašo priročnost je posojilnica odprta vsak petek od 9. ure zjutraj skozi do 8. ure zvečer.

V BLAG SPOMIN

PRVE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA NEPOZABNEGA SOPROGA, SIN IN BRATA

Pvt. Charles J. Marzlikar

ki je daroval svoje mlado življenje za svobodo in domovino 31. julija 1944.

Srečno ljubljeno sin in brat, umrl si za svobodo sveta. In sedaj počivaš v hladni tuji zemlji, a duša Tvoja vrh neba uživa večno rajsko srečo v objemu večnega Boga.

K nam pa žalost se je naselila, ki nas ne bo nikoli več zapustila, pri nas prej ne bo veselja, dokler skupaj s Teboj se smidemo.

Žalujoci ostali:

SOPROGA, OČE, BRAT in SESTRE.

Cleveland, O. 3. julija 1945.